

Założenia, o które powinna się oprzeć reforma gospodarcza

Tegoroczny dzień 1 maja przypada w sytuacji, gdy po latach przerwy doszło znów do masowych wystąpień robotniczych. Tragiczny okres stanu wojennego i paroletnie przyduszenie społeczeństwa mamy już za sobą. Wydarzenia końca kwietnia otwierają nowy okres. Sytuacja polityczna w kraju zaczyna się szybko zmieniać a konsekwencje strajku w Nowej Hucie sięgną bardzo daleko.

Zasadnicze zmiany polityczne są konieczne i nieuniknione, Rozpocząć się one powinny od przywrócenia prawa do jawnej i legalnej działalności NSZZ "Solidarność" oraz wprowadzenia pełnego pluralizmu politycznego.

Ostatnie wydarzenia są dowodem, że społeczeństwo polskie odrzuca podstawowe założenia, o który oparty został rządowy plan reformy gospodarczej. Władze pragną wszystkie koszty zmian przerzucić na barki społeczeństwa. Dzięki temu rząd chce osiągnąć na raz dwa cele: bardziej efektywna gospodarka, dostarczy do dyspozycji władzy więcej środków, zaś doprowadzone do progu nędzy społeczeństwo stanie się bardziej posłuszne.

Polityka przerzucania kosztów reformy na społeczeństwo jest masowo odrzucana i dzisiaj widać już wyraźnie, że nie ma ona żadnych szans powodzenia. Konfederacja Polski Niepodległej od samego początku postuluje, aby podstawowym założeniem reformy gospodarczej była zmiana jej priorytetów. Domagamy się, aby pierwszym zadaniem gospodarki narodowej było zaspokajanie potrzeb społecznych. W PRL obowiązuje do dziś odmienna zasada, że gospodarka służy najpierw wszystkim potrzebom władzy, zwłaszcza aparatom utrzymywania w ryzach Polaków.

Rada Polityczna KPN wzywa do oparcia reformy gospodarczej o następujące założenia:

1. Koszty przeprowadzenia reformy gospodarczej powinni obciążać państwo, a nie społeczeństwo. Dlatego wydatki państwowe powinny zostać bardzo poważnie zmniejszone tj. do ok. połowy wydatków obecnych. Cięciu powinny dotyczyć przede wszystkim wydatków na wojsko, służby policyjne - zwłaszcza przewidziane do represji politycznych (SB, ZOMO), propagandę i rozbudowaną ponad wszelkie potrzeby biurokrację.

2. Reforma winna prowadzić do natychmiast odczuwalnej poprawy, a nie pogorszenia poziomu bytowania ludzi. Osiągnąć to trzeba przez zasadnicze zwiększenie udziału wynagrodzeń w ogólnym koszcie wytwarzania dóbr. Środki na ten cel powinny pochodzić przede wszystkim z kwot płaconych obecnie przez zakłady pracy jako podatki.

3. Reforma winna prowadzić do wzrostu produkcji dóbr potrzebnych ludziom. Należy zrównać w prawach i faktycznych możliwościach wszystkie sektory gospodarki: państwowy, spółdzielczy i prywatny. ,

4. Konieczne jest możliwie najszybsze wprowadzenie wymienialności złotówki.

5. Zamiast nakręcać inflację, należy ją powstrzymywać. Regulacja cen możliwa jest nie tylko przez ich podnoszenie, ale i obniżanie. Towarzyszyć temu powinno poszerzenie rynku wewnętrznego przez wzrost zarobków pracowniczych, co wymusi zwiększenie produkcji przynajmniej przez sektor niepaństwowy.

Jedynie reforma oparta o powyższe założenia może uzyskać poparcie społeczeństwa. Jesteśmy przekonani, że solidarny wysiłek całego narodu zmusi władze komunistyczne do uznania powyższych pięciu, fundamentalnych zasad godziwej reformy gospodarczej.

Rada Polityczna Konfederacji Polski Niepodległej
1 maja 1988 roku
Gazeta Polska nr 8 (39), 18 V 1988